

„Czynić dobrze nie ustawajmy ...” (Gal. 6,9a).

Obchodzimy dziś 75-lecie powstania Krajowego Niemieckiego Komitetu Światowej Federacji Luterkańskiej.

Powstanie Światowej Federacji Luterkańskiej było związane z próbą uporania się z koszmarem Drugiej Wojny Światowej. Koszmar wojny, który dotknął narody Europy oraz wiele poza nią, sprawił, że powstała olbrzymia potrzeba wzajemnego wspierania się w odbudowywaniu wspólnot kościelnych. Chodziło o pomoc ludziom, którzy musieli uporać się z dramataми własnymi i rodzinnymi, ale również w odbudowie infrastruktury materialnej parafii.

Aby nigdy więcej nie powtórzył się koszmar wojny o takiej skali, liderzy doszli do wniosku, że potrzebujemy wielu organizacji międzynarodowych, które staną się platformą do komunikacji pomiędzy różnymi narodami, w tym wypadku Kościołami luterkańskimi z całego świata. Choć różniący się od siebie językiem, kulturą, zwyczajami to jednak połączeni wyznawaniem Jezusa Chrystusa zgodnie z zasadami odziedziczonymi z czasów wittenberskiej Reformacji.

Nasze luterkańskie Kościoły bardzo potrzebowały takiego miejsca, gdzie z pełnym poczuciem bezpieczeństwa, zachowując swoją autonomię, mogły nawiązywać lub odbudowywać relacje pomiędzy sobą.

Było to i jest nadal szczególnie ważne w stosunkach polsko-niemieckich. Przez te 75 lat dokonał się niewiarygodny proces pojednania pomiędzy naszymi narodami. Proces pojednania związany z przebaczeniem i ponownym zdobywaniem zaufania nie był oczywisty, wręcz przeciwnie, wydawał się niemożliwy. A jednak dokonał się.

Nie miejsce w tej chwili, aby próbować opisywać to jakie zaszły procesy oraz wspominać osoby, które zaangażowały się w te działania.

Ważne jednak aby wyraźnie powiedzieć, że proces pojednania, przebaczenia i pielęgnowania przyjacielskich relacji jest naszym ciągłym zadaniem. Pojednanie pomiędzy Polską a Niemcami jest bardzo wrażliwą, delikatną materią, tak łatwo ją zniszczyć wzbudzając demony przeszłości.

Niemiecki Komitet Krajowy Światowej Federacji Luterkańskiej jest jedną z najważniejszych organizacji, która w procesy pojednania i pielęgnowania braterskich relacji pomiędzy naszymi Kościołami jest zaangażowana.

Dziękujemy Wam, za wspieranie naszego żyjącego w głębokiej diasporze Kościoła. Bardzo namacalnie odczuwamy Wasze wsparcie. Stajecie po naszej stronie. Wiemy, że zawsze możemy na Was liczyć, nawet wtedy gdy podejmujemy się, jak na nasze warunki, olbrzymich wyzwań. Przykładem niech będzie organizacja Ogólnego Zgromadzenia Światowej Federacji Luterkańskiej w Krakowie.

Jestem głęboko przekonany, że obecnie potrzebujemy siebie wzajemnie równie mocno jak 75 lat temu. Wojna w Ukrainie, recesja, kryzys energetyczny, katastrofa klimatyczna oraz zbliżająca się fala uchodźców z miejsc, w których nie da się żyć ze względu na głód czy wojny, to nowe stawiane nam zadania.

„Jedno Ciało, jeden Duch, jedna nadzieja”, to hasło Trzynastego Zgromadzenia Ogólnego ŚFL w Krakowie, które profetycznie wskazuje nam skąd możemy czerpać siłę i nadzieję. Dziękując Wam za dotychczasową współpracę, cieszę się na to wielkie święto dla naszej luterkańskiej wspólnoty w Krakowie.